Το 2ο Πρότυπο Γυμνάσιο Αθηνών αποχαιρετά τον διακεκριμένο επιστήμονα και δάσκαλο Διονύση Σιμόπουλο με ευγνωμοσύνη και σεβασμό. Τον ευχαριστούμε για άλλη μια φορά για την ευκαιρία που μας έδωσε να ανακαλύψουμε μαζί του τα μυστικά του σύμπαντος, αλλά και να γνωρίσουμε από κοντά έναν σπουδαίο Άνθρωπο. Καλό ταξίδι...

«Μαζεύω τα σύνεργα μου: όραση, ακοή, γέψη, όσφρηση, αφή, μυαλό. Βράδιασε πια, τελεύει το μεροκάματο, γυρίζω σαν τον τυφλοπόντικα σπίτι μου, στο χώμα. Όχι γιατί κουράστηκα να δουλεύω, δεν κουράστηκα, μα ο ήλιος βασίλεψε. Ο ήλιος βασίλεψε, θάμπωσαν τα βουνά, οι οροσειρές του μυαλού μου κρατούν ακόμα λίγο φως στην κορφή τους, μα η άγια νύχτα πλακώνει, ανεβαίνει από της γης, κατεβαίνει από τον ουρανό, και το φως ορκίστηκε να μην παραδοθεί· μα το ξέρει, σωτηρία δεν υπάρχει· δε θα παραδοθεί, μα θα σβήσει. Ρίχνω στερνή ματιά γύρω μου· ποιόν να αποχαιρετήσω; τι ν' αποχαιρετήσω; τα βουνά, τη θάλασσα, την καρπισμένη κληματαριά στο μπαλκόνι μου, την αρετή, την αμαρτία, το δροσερό νερό; Μάταια, μάταια· κατεβαίνουν όλα ετούτα μαζί μου στο χώμα.»

«Αναφορά στον Γκρέκο», Νίκος Καζαντζάκης